

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 33Ek/38/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123202930
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123202930.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21/21, 814 99 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35776005, proti povinnému: KAMARU, s. r. o., Šamorínska 10, 821 06 Bratislava-Podunajské Biskupice, IČO: 46 996 265, o vymoženie 480 EUR s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Petrom Kunom, so sídlom exekútorského úradu Miletičova 20, 82108 Bratislava, ktorý ju vedie, pod sp. zn. 430 EX 17/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 33Ek/38/2023 vydaného vyšším súdnym úradníkom dňa 11.07.2023, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 11.07.2023 rozhodnutie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol (výrok I.) a oprávnenému nárok na náhradu trov voči povinnému nepriznal (výrok II.). Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 3 a ods. 5, § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 85 ods. 1, § 86 ods. 1 písm. a/ zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Daňový poriadok“). Rozhodnutie ďalej odôvodnil tým, že výkaz daňových nedoplatkov č. 101667330/2021 zo 07.09.2021, vydaný Daňovým úradom Bratislava, ktorý je v predmetnej veci exekučným titulom podľa § 45 ods. 2 písm. g/ Exekučného poriadku v spojení s § 89 ods. 2 Daňového poriadku, má všetky náležitosti. Výkaz bol zostavený z 1 položky daňového nedoplatku podľa daňového priznania zo dňa 30.06.2015, ktorého celková suma bola 480 EUR, dátum splatnosti bol 30.06.2015, t.j. daňový nedoplatok vznikol ku dňu 01.07.2015. Daňový nedoplatok vzniká v momente, keď daňový subjekt nezaplatí vyrubenú daň v lehote splatnosti, ktorú určí správca dane v rozhodnutí. Pohľadávka oprávneného (daňový nedoplatok) vznikla dňa 01.07.2015 a podľa § 85 ods. 1 Daňového poriadku začala plynúť premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 31.12.2021.

2/ K legitimácii oprávneného na vymáhanie pohľadávky, ktorú namietal povinný, vyšší súdny úradník poukázal najmä na § 86 ods. 1 písm. a) Daňového poriadku, podľa ktorého daňový úrad alebo colný úrad dočasne nevymožiteľný daňový nedoplatok, pri ktorom uplynulo viac ako päť rokov od konca roka, v ktorom vznikol, postúpi na základe podmienok ustanovených týmto zákonom právnickej osobe so 100-percentnou majetkovou účasťou štátu určenej ministerstvom. Slovenská konsolidačná, a.s., vykonáva konsolidáciu pohľadávok štátu ako právnická osoba so 100% majetkovou účasťou štátu. Rozhodnutím č. MF/004543/2010-2C zo dňa 24.09.2010 vykonaným v pôsobnosti Valného zhromaždenia Slovenskej konsolidačnej, a.s., Ministerstvo financií SR schválilo postupovanie pohľadávok Daňového riaditeľstva SR, ktoré sú nevymožiteľnými daňovými nedoplatkami na Slovensku konsolidačnú, a.s., za odplatu vo výške 0,03 EUR za jednotlivú pohľadávku. Preto nemožno prihliadnuť na tvrdenie povinného, že postúpenie pohľadávok Daňového úradu Bratislava na Slovenskú konsolidačnú, a.s., nebolo možné. K postúpeniu pohľadávky došlo v roku 2021, a to Zmluvou o postúpení daňových a colných nedoplatkov

č.2/2021, právo vymáhať pohľadávku nebolo premlčané. Ide o zmluvu uzavretú dňa 16.11.2021 medzi postupcom Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky a spoločnosťou Slovenská konsolidačná, a.s. ako postupníkom, kedy boli pohľadávky postúpené na veriteľa Slovenská konsolidačná, a.s., Cintorínska 21, 814 99 Bratislava. Predmetná zmluva je povinne zverejňovanou zmluvou podľa ustanovenia § 5a ods.2 zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám a bola zverejnená v Centrálnom registri zmlúv dňa 18.11.2021 pod č. zmluvy Z2100220. Vyšší súdny úradník týmto považoval podstatné argumenty povinného za vyvrátené. Prílohy, na ktoré sa vo svojom návrhu na zastavenie odvolával, neboli súdnemu exekútorovi doručené, z toho dôvodu vyšší súdny úradník vychádzal iba zo súdneho spisu a verejne prístupných informácií.

3/ Nakoľko povinný neuviedol také dôvody, pre ktoré by súd mohol exekúciu zastaviť, vyšší súdny úradník jeho návrh na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol podľa ustanovenia § 611 ods. 3 Exekučného poriadku. Z dôvodu, že rozhodol o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, mal oprávnený vo veci plný úspech. Nakoľko sa oprávnený k návrhu nevyjadril a teda si ani neuplatnil nárok na náhradu účelne vynaložených trov, vyšší súdny úradník oprávnenému uvedený nárok nepriznal.

4/ Proti uzneseniu podal povinný sťažnosť, ktorou ho navrhoval zrušiť a exekúciu zastaviť. V sťažnosti zotrval na dôvodoch zastavenia exekúcie, najmä nedostatku právomoci exekučného súdu, nulite výkazu daňových nedoplatkov č. 101667330/2021 z 07.09.2021, pričom napadnuté uznesenie považoval i za nedostatočne odôvodnené.

5/ V súvislosti s právomocou uviedol, že civilný súd nie je príslušným na exekučné konanie. Právomoc je daná daňovému úradu (Daňový úrad Bratislava) podľa § 88 ods. 1 a 2 Daňového poriadku, pričom daňové exekučné konanie podľa Daňového poriadku má prednosť pred exekučným konaním podľa Exekučného poriadku. Exekučný súd môže poveriť vykonaním exekúcie súdneho exekútora len v prípade, že daňový exekučný titul vydala obec ako správca dane. Vyšší súdny úradník mal pre kauzálnu (a vecnú) nepríslušnosť vydať uznesenie, ktorým by zastavil nezákonne začaté exekučné konanie voči povinnému, a prípadne vec postúpiť príslušnému daňovému úradu (podľa § 6 Daňového poriadku). K uvedenému podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave, č. k. 31Cob/22/2018-142 zo dňa 28.02.2019. Napadnuté uznesenie je tak nesprávne právne posúdené, vyšší súdny úradník civilného exekučného súdu nemá kompetenciu nahrádzať daňovú exekúciu, ktorá sa má vykonávať výlučne podľa Daňového poriadku správcom dane. Uznesenie je v rozpore so zásadou lex specialis derogat legi generali.

6/ Poukázal na povinnosť exekučného súdu skúmať, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie je skutočne exekučným titulom podľa Exekučného poriadku, najmä či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie. Nulitný akt nikoho nezaväzuje a hľadá sa naň akoby neexistoval (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 11/2011 z 23.06.2011). Výkaz daňových nedoplatkov č. 101667330/2021 z 07.09.2021, ktorý vydal Daňový úrad Bratislava, nie je podľa povinného exekučným titulom podľa § 45 ods. 1 a 2 Exekučného poriadku. Tento výkaz mu ani nebol doručený a bol vydaný po zákonom stanovenej prekluzívnej lehote. Výkaz je preto nulitným právnym aktom podľa § 64 ods. 2 písm. c/ v spojení s § 69 ods. 1 Daňového poriadku pre zmeškanie zákonnej lehoty, ktorým bola vyrubená daň po zániku práva vyrubiť daň, po uplynutí piatich rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie. Správca ani nevyzval povinného na zaplatenie (údajného) daňového nedoplatku podľa § 80 Daňového poriadku. K vykonateľnosti výkazu daňových nedoplatkov poukázal tiež na nález ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 466/2017 z 28.09.2017.

7/ Ďalej uviedol, že ustanovenie § 46b prijaté do zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov je protiústavné a na jeho základe, keď povinný nemal v posudzovanom období príjmy (za rok 2014 dosiahol daňovú stratu -199,80 EUR) a nemal preto platiť ani minimálnu daň, vznikli nedostatky pri vyplňaní tlačiva daňového priznania. Z rozhodnutia nie je zrejmé, ako vyšší súdny úradník dospel k záveru o zákonnosti daňového priznania z 30.06.2015 vyrubením daňovej povinnosti v sume 480 EUR. Správca dane bol povinný sa uvedeným daňovým priznaním zaoberať ako celkom (teda aj s V. časťou daňového priznania), vo veci podnetu povinného konať a vydať zákonné rozhodnutie bez prietahov. Ak správca dane nevydal rozhodnutie o vyrubení dane, obišiel základné práva povinného na súdnu ochranu, garantované čl. 46 ods. 2 Ústavy SR. Vyšší súdny úradník sa s uvedenými skutočnosťami v napadnutom uznesení nevyšporiadal, hoci exekučný súd je povinný preskúmať aj právoplatnosť

samotných rozhodnutí týkajúcich sa daňových nedoplatkov, na základe ktorých bol výkaz daňových nedoplatkov zostavený. V celej veci o prípadnom vyrubení dane 480 EUR mohol vydať rozhodnutie Daňový úrad Bratislava podľa § 63 Daňového poriadku. Nakoľko vo veci takéto rozhodnutie neexistuje, neexistuje ani daňová povinnosť ani exekučný titul. Vo veci neprebehlo ani žiadne daňové konanie. Výkaz nedoplatkov teda nemá zákonný podklad a je vydaný aj po zákonnej lehote.

8/ Oprávnený mal v žalobe na vykonanie exekúcie predložiť všetky dôkazy, ktoré predchádzali výkazu nedoplatkov, pričom súd má tieto dôkazy podľa § 191 CSP vyhodnotiť podľa svojej úvahy. Vyšší súdny úradník však podľa namietaného uznesenia nehodnotil žiadne dôkazy, ktorý by mali preukázať zákonnosť vyhotoveného výkazu nedoplatkov. Ak by súd postupoval zákonne, vec by postúpil na daňové exekučné konanie. V takom prípade by proti exekučnému rozhodnutiu daňového úradu mohol povinný podať správnu žalobu.

9/ K omylom neodoslaným prílohám návrhu na zastavenie exekúcie uviedol, že postačovalo, že boli v návrhu uvedené a súd mal vyzvať oprávneného na doplnenie riadneho administratívneho spisu daňového úradu vo veci. Súd mal prihliadnuť na všetky dôkazy, či sú splnené zákonné podmienky zo svojvoľne vydaného výkazu nedoplatkov č. 101667330/2021 z 07.09.2021. V zmysle § 89 ods. 2 písm. d/ Daňového poriadku ak obsahuje daňový výkaz výšku daňových nedoplatkov, tak tento musí byť zostavený na základe právoplatných rozhodnutí a musí byť ich sumárom. Ak vo veci neexistuje právoplatné rozhodnutie vydané správcom dane podľa § 68 ods. 4 písm. a/ Daňového poriadku a platí rozhodnutie vyrubené daňovým priznaním daňového subjektu podľa § 68 ods. 4 písm. b/ Daňového poriadku, tak výkaz nedoplatkov zostavených správcom dane je postavený na neexistencii právoplatného rozhodnutia o vyrubenej dani v sume 480 EUR k 30.06.2015. Mal tiež za to, že vyšší súdny úradník nevie rozlíšiť premlčacie lehoty od prekluzívnych, na ktoré má prihliadať ex offo. Zdôraznil, že v návrhu na zastavenie exekúcie nenamietal premlčanie daňovej pohľadávky, ale túto popieral v celom rozsahu, keďže výkaz daňových nedoplatkov nebol vydaný v prekluzívnej lehote podľa § 69 ods. 1 Daňového poriadku, čím sa ako vydaný po tejto lehote považuje za nulitný.

10/ Samotné postúpenie pohľadávok nemá nič spoločné s nezákonným a nulitným výkazom daňových nedoplatkov. Tvrdil, že nedošlo k zákonnému postúpeniu pohľadávky medzi postupcom Finančným riaditeľstvom SR a Slovenskou konsolidačnou, a.s, nakoľko išlo o neexistujúcu daňovú pohľadávku. Postupník údajný daňový nedoplatok nepreukázal a povinný nemá vedomosť, že by niekedy došlo správcom dane alebo finančným riaditeľstvom k jeho vymáhaniu a bolo bezvýsledné. Vyšší súdny úradník nepreukázal v napádanom uznesení žiadnym dôkazom, že došlo k postúpeniu daňového nedoplatku podľa § 86 ods. 1 Daňového poriadku, ktorý by bol dočasne nevyožiteľný. Zo zákona mal však skúmať, či sú vôbec splnené zákonné kumulatívne podmienky na postúpenie daňového nedoplatku a teda aktívnu vecnú legitímáciu oprávneného. V napádanom uznesení domotal namietanú aktívnu vecnú legitímáciu oprávneného, na ktorú povinný poukázal z dôvodov nesplnenia kumulatívnych podmienok, s nedodrzaním § 86 ods. 1 Daňového poriadku v spojení s § 83 ods. 1 Daňového poriadku a nepreukázaním (oprávneným) dočasnej nevyožiteľnosti daňového nedoplatku.

11/ Povinný sa podľa čl. 32 Ústavy SR, že vo veci nebolo zákonne rozhodnuté príslušným orgánom SR postavil na odpor. Zdôraznil, že vo veci samej neboli dodržané jeho základné práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. Nerozhodnutie daňovým úradom inak ako uviedol povinný v V. časti daňového priznania, z námietok povinného v daňovom priznaní, v zákonných lehotách, a túto nahradil len výkazom daňových nedoplatkov bez zákonných rozhodnutí, je nezákonné, v rozpore s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a v rozpore s § 3 ods. 2 druhej vety Daňového poriadku. Z takejto pasivity Daňového úradu Bratislava nemôže vzniknúť ani zákonný exekučný titul proti povinnému po lehote podľa § 69 ods. 1 Daňového poriadku.

12/ Za irelevantné považoval povinný odôvodnenie uznesenia týkajúce sa trov exekúcie, nakoľko exekúciu nie je možné vykonávať podľa Exekučného poriadku.

13/ Oprávnený sa v celom rozsahu stotožnil s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 11.07.2023 a právnymi dôvodmi zamietnutia návrhu povinného na zastavenie konania. Povinný vo svojej sťažnosti zo dňa 31.08.2023 voči uvedenému uzneseniu neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie konania, a preto oprávnený navrhol sťažnosť povinného v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú.

14/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

15/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

16/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

17/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

18/ Sudca preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť, v ktorej povinný zopakoval svoje tvrdenia uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie, bola podaná včas, ale nie je dôvodná.

19/ V prvom rade sa súd vyjadrí k námietke nepríslušnosti Okresného súdu Banská Bystrica na vedenie exekúcie na vymoženie daňového nedoplatku. V prejednávanej veci sa podľa exekučného titulu – výkazu daňových nedoplatkov Daňového úradu Bratislava, č. 101667330/2021 zostaveného k 07.09.2021, vymáha pohľadávka predstavujúca daňový nedoplatok v sume 480 EUR podľa § 89 ods. 2 písm. b/ Daňového poriadku, ktorý bol splatný 30.06.2015, a ktorý vznikol v dôsledku nezaplatenia daňovej povinnosti vyplývajúcej z daňového priznania na dani z príjmov právnických osôb podaného povinným dňa 30.06.2015. Napriek tomu, že daňové nedoplatky sa v zásade vymáhajú hlavne v rámci daňového exekučného konania, nie je vylúčené vymáhanie daňových nedoplatkov postúpených na Slovenskú konsolidačnú a.s. v rámci súdnej exekúcie. Uvedenému postupu nebráni žiadna zákonná úprava. Oprávneným v tejto exekučnej veci už nie je správca dane (Daňový úrad Bratislava), ale Slovenská konsolidačná a.s. ako osoba poverená na konsolidáciu pohľadávok verejného sektora podľa zákona o pohľadávkach štátu, ktorej bola pohľadávka vymáhaná v tejto exekúcii postúpená Zmluvou o postúpení daňových a colných nedoplatkov č. 2/2021 zo dňa 16.11.2021.

20/ Neobstoja ani námietky povinného, že nedošlo k platnému (zákonnému) postúpeniu pohľadávky a že súd mal skúmať splnenie podmienok pri postúpení daňovej pohľadávky daňového úradu. Súd uvádza, že pri postúpení pohľadávky dochádza k zmene jedného zo subjektov právneho vzťahu na strane veriteľa. K tejto zmene dochádza v zásade bez ohľadu na to, či sa dlžník (povinný) o tom dozvedel alebo nie, pričom ani jeho súhlas sa nevyžaduje. Táto zmena subjektov na strane veriteľa sa dlžníka v podstate nedotýka, nemá vplyv na obsah a rozsah jeho povinnosti splniť dlh. V prípade zmeny osoby veriteľa však dlžník musí dostať informáciu o tom, kto je jeho novým veriteľom a komu má vlastne plniť svoj dlh. Táto oznamovacia povinnosť má chrániť dobrú vieru dlžníka v tom, že do oznámenia o postúpení pohľadávky môže plniť pôvodnému veriteľovi. Má však význam len vo vzťahu k plneniu dlhu, t.j. vo vzťahu k otázke, komu má dlžník plniť svoj dlh s právnymi účinkami zániku tohto dlhu. Dlžník v zásade nemôže namietať neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže nie je účastníkom tejto zmluvy a aj v prípade, že by zmluva bola neplatná, na postavení dlžníka sa tým nič nezmení a znamená to len toľko, že na strane oprávneného vznikne povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie pôvodnému veriteľovi (postupcovi). Z uvedeného tak vyplýva, že akékoľvek argumenty povinného v tomto smere nemajú relevanciu vo vzťahu k prebiehajúcej exekúcii. Ďalej ale treba doplniť, že exekučný súd zmluvu o postúpení posúdil v rámci preskúmania podmienok pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie a nezistil žiadne dôvody neplatnosti tejto zmluvy. Predmetom postúpenia bol daňový nedoplatok, pri ktorom uplynulo viac ako päť rokov od konca roka, v ktorom vznikol a ktorý postupca (Finančné riaditeľstvo SR) označil za dočasne nevymožiteľný, pričom exekučnému súdu neprináleží posudzovať či išlo skutočne o dočasne nevymožiteľný nedoplatok. Postúpenie daňového nedoplatku, ktorý by nemal status dočasne nevymožiteľného, by nemalo vplyv na platnosť samotného postúpenia, pretože takýto následok z Daňového poriadku nevyplýva, pričom Občiansky zákonník v danom prípade s poukazom na § 86 ods. 9 Daňového poriadku nemožno použiť. Ani v prípade, že sa nevedlo daňové exekučné konanie, neznamená vylúčenie možnosti postúpiť daňový nedoplatok a ani

vylúčenie možnosti následne ho vymáhať v rámci súdnej exekúcie prostredníctvom súdneho exekútora. Súd tak považuje oprávneného za aktívne legitimovaného na vymáhanie pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu a keďže oprávneným je toho času Slovenská konsolidačná a.s., daňový nedoplatok je možné vymáhať len v rámci súdnej exekúcie prostredníctvom súdneho exekútora.

21/ Keďže v danej veci bolo preukázané, že došlo k postúpeniu pohľadávky z exekučného titulu a oprávneným na vymáhanie už nie je správca dane, daňový nedoplatok je toho času možné vymáhať už len na podklade návrhu na vykonanie exekúcie prostredníctvom súdneho exekútora v exekúcii vedenej podľa ustanovení Exekučného poriadku. Daňový nedoplatok môže byť totiž vymáhaný v daňovej exekúcii len v prípade, ak je jeho veriteľom (vlastníkom) správca dane, ktorá podmienka však už v tomto prípade nie je splnená, keďže pohľadávka bola postúpená.

22/ Za neopodstatnené súd považoval i ďalšie námietky povinného, súvisiace už priamo existenciou vymáhaného nároku (najmä že výkaz daňových nedoplatkov je nulitným právnym aktom v dôsledku uplynutia prekluzívnej lehoty, že mu nemala byť vyrubená žiadna daň). Je pravdou, že vyšší súdny úradník nemal dôvod zaoberať sa premičaním, pokiaľ povinný takú námietku nevzniesol (ako sám zdôraznil v sťažnosti). Nesprávne je však i tvrdenie povinného o uplynutí prekluzívnej lehoty na vydanie rozhodnutia – výkazu nedoplatkov, ktorým mu podľa neho bol vyrubený daňový nedoplatok. Daňový nedoplatok, ako pohľadávka vymáhaná v tomto konaní, vznikol v dôsledku nezaplatenia daňovej povinnosti vyplývajúcej z daňového priznania na dani z príjmov právnických osôb podaného povinným dňa 30.06.2015. Podané daňové priznanie samo osebe nie je exekučným titulom. Týmto môže byť len vykonateľný výkaz daňových nedoplatkov, do ktorého správca dane daňový nedoplatok uvedie. Výkaz daňových nedoplatkov zostavuje správca dane z údajov evidencie daní, ktorého náležitosti sú stanovené § 89 ods. 2 Daňového poriadku. Jeho súčasťou môžu byť daňové nedoplatky vzniknuté na podklade právoplatných rozhodnutí, ale i daňové nedoplatky na podklade podaných daňových priznaní. Výkaz je vykonateľný dňom jeho vyhotovenia, pričom o tejto skutočnosti sa daňový dlžník neupovedomuje. Exekučným titulom v predmetnej exekúcii je tak práve výkaz daňových nedoplatkov (čo plne korešponduje s § 89 ods. 1 Daňového poriadku ako i § 45 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku), ktorý je však len akýmsi zoznamom pohľadávok, ktoré správca dane eviduje za určité obdobie voči daňovému dlžníkovi. Je pravdou, že voči výkazu daňových nedoplatkov Daňový poriadok nepripúšťa žiadny opravný prostriedok, je to však len z dôvodu, že obsahom výkazu nedoplatkov sú z pohľadu správcu dane už len nesporné pohľadávky. Podľa § 68 ods. 4 písm. b) Daňového poriadku je daň vyrubená „podaním daňového priznania vrátane dodatočného daňového priznania.“ To znamená, že v tomto prípade správca dane nerozhoduje osobitným rozhodnutím o daňovej povinnosti dlžníka podľa § 68 ods. 4 písm. a) Daňového poriadku (ak táto daňová povinnosť bola zo strany daňového subjektu určená správne), ale daňová povinnosť vyplýva priamo zo zákona v spojení s podaným daňovým priznaním. Sám daňový subjekt určuje výšku daňovej povinnosti (podľa údajov, ktoré v daňovom priznaní uvádza) a následne podaním daňového priznania sa daň uvedená v daňovom priznaní považuje za vyrubenú a súčasne aj za splatnú, čo vyplýva z § 49 ods. 2 zákona č. 595/2003 Z.z. o dani z príjmov, ktorý upravuje, že daň vyplývajúcu z podaného daňového priznania k dani z príjmov je potrebné uhradiť najneskôr do rovnakého termínu, v akom je daňovník povinný podať toto daňové priznanie.

23/ Pokiaľ povinný tvrdil, že podaním daňového priznania mu bola vyrubená daň vo výške 0,- EUR, uvedené nezodpovedá údaj v Potvrdení o podaní daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 01.01.2014 – 31.12.2014, kde sa výslovne uvádza, že daň k úhrade je 480,- EUR, pričom toto potvrdenie spolu s daňovým priznaním vypíňa daňový subjekt, ktorý zodpovedá za jeho obsah a odovzdáva ho správcovi dane. Tento údaj bol zároveň uvedený aj v daňovom priznaní, ktoré podpísal štatutárny orgán daňovníka (povinného v exekučnom konaní). Keďže povinný v rámci daňového priznania, ako aj v rámci potvrdenia o podaní daňového priznania, uviedol daň na úhradu vo výške 480 EUR, niet pochybností o tom, že podaním daňového priznania mu bola vyrubená práve daňová povinnosť vo výške 480 EUR a správca dane tak nemusel voči povinnému začať vyrubovacie konanie na dovrubenie daňovej povinnosti tak, ako si to myslí povinný a vydať rozhodnutie (§ 63 Daňového poriadku). Povinný sa nesprávne domnieva, že ak vo veci nebolo vydané rozhodnutie podľa § 63, resp. § 68 ods. 4 písm. a) Daňového poriadku, potom neexistuje ani jeho povinnosť zaplatiť daň. V tomto prípade totiž povinnosť daňového subjektu (povinného) vznikla zo zákona (bez väzby na akékoľvek rozhodnutie). Daňový nedoplatok povinného vznikol podaním daňového priznania, nie vydaním Výkazu nedoplatkov č. 101538607/2021 (ktorý ani nie je rozhodnutím, ale len zoznamom daňových pohľadávok, ktoré daňový orgán eviduje voči daňovníkovi). Povinný sa svojej daňovej

povinnosti nezbavil ani tým, že sa postavil na odpor podľa čl. 32 Ústavy SR. Uvedený článok ústavy garantuje právo na odpor ako politické právo ultima ratio, t.j. ako právo poslednej záchrany ohrozenia demokratických základov nášho štátu pri ochromení činnosti najvyšších štátnych orgánov a nie na riešenie každodenných jednoduchých právnych problémov. Exekučný súd nechce zľahčovať pocit povinného v tejto veci, ale musí zdôrazniť, že na riešenie uvedeného problému je potrebné použiť primerané právne prostriedky ich adekvátnym výkladom. Argumentácia povinného, že nezaplatenie nároku je výrazom jeho práva na odpor sa vymyká vyššie uvedenej definícii a predpokladom použitia pre danú vec, a teda exekučný súd musí tento spôsob obrany povinného kategoricky odmietnuť. V nadväznosti na vyššie uvedené je tak potrebné konštatovať, že pri vyrubení daňového nedoplatku nemohlo dôjsť k uplynutiu prekluzívnej lehoty podľa § 69 ods. 1 Daňového poriadku, a to preto, že k vyrubeniu dane došlo podľa § 68 ods. 4 písm. b) Daňového poriadku dňa 30.06.2015, teda v deň, kedy povinný podal daňové priznanie. Potom nemohla nastať ani nulita výkazu nedoplatkov (keďže nejde o rozhodnutie vydané podľa § 68 ods. 4 písm. a) Daňového poriadku, ktorým by bola povinnému vyrubená daň, ale táto povinnosť mu vznikla zo zákona už podaním daňového priznania).

24/ Zásadným pre rozhodnutie je však to, že exekučné konanie (tak súdne ako i daňové) nie je prieskumným (opravným) konaním, ale je konaním vykonávacím, v rámci ktorého sa už len vykonáva exekučný titul. Exekučný súd je obsahom exekučného titulu viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú (v exekučnom konaní sú tak bezvýznamné tvrdenia povinného, že daňový úrad bol nečinný, resp. že svojím konaním - nekonaním porušil ústavné práva povinného). Pokiaľ aj povinný poukazoval na námietky, ktoré mal uviesť v rámci daňového priznania a mal za to, že o týchto námietkach malo byť správcom dane rozhodnuté, možno doplniť, že jeho očakávanie nemá oporu v právnej úprave Daňového poriadku, pretože Daňový poriadok takýto prostriedok obrany nepozná (neupravuje). Exekučný súd v zásade nie je oprávnený na hmotnoprávny prieskum exekučných titulov. Toto oprávnenie má exekučný súd len vo vzťahu k určitým konkrétnym druhom exekučných titulov (najmä v spotrebiteľských veciach), pričom predložený výkaz nedoplatkov takýmto exekučným titulom nie je. S ohľadom na požiadavku právnej istoty sa v exekučnom konaní uplatňuje zásada prezumpcie správnosti, podľa ktorej sa správne akty považujú za bezvadné, teda majúce právne účinky, pokiaľ nie sú predpísaným (zákonným) spôsobom revidované (zrušené, zmenené) príslušným orgánom, a to aj v prípade, ak by boli nezákonné, alebo vecne nesprávne. Ustálená judikatúra zaujala tiež názor, že vecnú správnosť správneho aktu exekučný súd nie je oprávnený skúmať.

25/ Povinnosť vykonať hmotnoprávny prieskum výkazu nedoplatkov (v zmysle či vymáhaná daňová povinnosť existuje), nevyplýva ani z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 466/2017 zo dňa 28.09.2017, na ktorý povinný poukázal. Predmetným nálezom totiž Ústavný súd SR vytkol všeobecným súdom, že neskúmali či výkaz nedoplatkov je spôsobilým exekučným titulom, keď sa nezaoberali právoplatnosťou rozhodnutí, z ktorých bol výkaz nedoplatkov zostavený, z pohľadu ich správneho a zákonného doručenia povinnej osobe. Ústavný súd SR tak neriešil otázku hmotnoprávneho prieskumu výkazu nedoplatkov, resp. rozhodnutí, z ktorých bol výkaz nedoplatkov zostavený, ale otázku doručovania týchto rozhodnutí a s tým spojenú otázku ich právoplatnosti. Tu opätovne súd pripomína, že výkaz daňových nedoplatkov môže byť v zmysle Daňového poriadku zostavený aj výlučne len z nedoplatkov, ktoré vznikli na základe podaných daňových priznaní (tak ako je to v tejto exekučnej veci) a nemusí byť zostavený len z daňových nedoplatkov podľa právoplatných rozhodnutí, ako to bolo vo veci preskúmvanej Ústavným súdom SR.

26/ Výkaz nedoplatkov č. 101667330/2021, ktorý vydal Daňový úrad Bratislava dňa 07.09.2021 a ktorý sa podľa pripojenej doložky vykonateľnosti stal vykonateľným dňa 07.09. 2021, je tak riadnym exekučným titulom, keďže ako exekučný titul je definovaný jednak v § 89 ods. 1 Daňového poriadku ako aj v § 45 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, pričom základom pre jeho vystavenie bol daňový nedoplatok vo výške 480,- EUR vyrubený podaním Daňového priznania k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie 01.01.2014 - 31.12.2014 (nie samotným výkazom nedoplatkov). Na podklade predmetného výkazu tak možno viesť exekučné konanie.

27/ Napokon pokiaľ povinný namieta aj celé trovy exekučného konania, vyšší súdny úradník správne uviedol, že táto námietka nezakladá žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie. Sťažnostný súd navyše dodáva, že novelizáciou Exekučného poriadku s účinnosťou od 01.04.2017 inštitút námietok proti trovám exekúcie podľa § 201 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 zanikol,

v dôsledku čoho exekučný súd nemá povinnosť rozhodovať (preskúmať) o námietkach proti trovám exekúcie. Súd má za to, že návrh na zastavenie exekúcie je inštitút slúžiaci povinnému na to, aby jeho podaním zabránil k vymáhaniu celého vymáhaného nároku alebo jeho časti. Inými slovami, návrhom na zastavenie exekúcie sa povinný domáha preskúmania dôvodnosti či prípustnosti vymáhania judikovaného (priznaného) nároku, a teda sa viaže k predmetu exekučného konania, t. j. nároku obsiahnutého v exekučnom titule. V tomto smere sú formulované i dôvody zastavenia exekúcie v Exekučnom poriadku. Trovy exekúcie sa síce v exekúcii vymáhajú, no nie sú súčasťou judikovaného nároku, a teda návrh na zastavenie exekúcie neslúži na ich prieskum. Návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom nahradil v novej právnej úprave exekučného konania námietky proti exekúcii, avšak rovnaký právny inštitút, ktorý by nahradil námietky proti trovám exekúcie, zákonodarca neustanovil. Možno teda uzavrieť, že zákonodarca vyčlenil túto časť obrany z rámca exekučného konania. Súčasne musí exekučný súd uviesť, že je len samozrejme, že za situácie, keď je exekúcia dôvodná, má nielen oprávnený, ale aj súdny exekútor nárok na trovy exekúcie a z tohto pohľadu nie je možné hovoriť o žiadnom navyšovaní nákladov povinného. Sám povinný mohol predísť vedeniu exekučného konania a tým aj vzniku ďalších trov, ktoré musí uhradiť. Ak by bol povinný uhradil svoju pohľadávku dobrovoľne riadne a včas, nemusel sa oprávnený domáhať svojho nároku podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

28/ Vychádzajúc z vyššieho uvedeného dospel sťažnostný súd k rovnakému záveru ako vyšší súdny úradník, a to že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie (ani sťažnosti) neuviedol a ani nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Toho času je exekučný súd naďalej viazaný vykonateľným exekučným titulom, ktorý dosiaľ nebol zmenený ani zrušený, v dôsledku čoho povinný musí strpieť výkon tohto exekučného titulu, ktorý preukázateľne nespĺnil dobrovoľne. Predmetná exekúcia sa tak začala a je naďalej vedená dôvodne na kauzálne príslušnom súde, a exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva, pričom je na rozhodnutí oprávneného či toto právo bude aj realizovať. Po vyhodnotení sťažnosti povinného ako nedôvodnej v celom rozsahu, ju sudca zamietol podľa § 250 ods. 1 CSP ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).